WOJEWODA PODKARPACKI
ul. Grunwaldzka 15, 35-959 Rzeszów

I-VII.7820.1.26.2026 Rzeszów, 17 listopada 2026 r.

P O S T A N O W I E N I E

Na podstawie art. 149 § 1 i 2 w związku z art. 145 § 1 pkt. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2025 r. poz. 1691) zwanej dalej k.p.a.,

postanawiam

wznowić z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Wojewody Podkarpackiego z dnia 27 kwietnia 2026 r. znak: I-VII.7820.1.40.2025, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 895 Uherce Mineralne – Orelec od km 0+039,46 do km 5+728,00 wraz z odcinkami dowiązania oraz rozbiórką, budową, przebudową niezbędnej infrastruktury technicznej, budowli i urządzeń budowlanych w ramach zadania pn.: „Modernizacja podkarpackich dróg wojewódzkich w Bieszczadach – DW 895 Uherce Mineralne – Orelec”.

U Z A S A D N I E N I E

Wojewoda Podkarpacki decyzją z dnia 27 kwietnia 2026 r. znak: I-VII.7820.1.40.2025, zezwolił na realizację inwestycji drogowej pn.: Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 895 Uherce Mineralne – Orelec od km 0+039,46 do km 5+728,00 wraz z odcinkami dowiązania oraz rozbiórką, budową, przebudową niezbędnej infrastruktury technicznej, budowli i urządzeń budowlanych w ramach zadania pn.: „Modernizacja podkarpackich dróg wojewódzkich w Bieszczadach – DW 895 Uherce Mineralne – Orelec”. Przedmiotowa decyzja jest ostateczna.

Ww. decyzją, zgodnie z wnioskiem inwestora oraz przedłożonymi dokumentami (wypisem i wyrysem z ewidencji gruntów), objęto nieruchomość nr 742, położoną w obrębie 0006 Uherce Mineralne w gminie Olszanica, w części po podziale nr 742/1. Powyższa działka nr 742 zgodnie z wypisem z ewidencji gruntów stanowiła własność osoby prywatnej – Pani Barbary Zegarskiej. Na mocy decyzji z dnia 27 kwietnia 2026 r., zatwierdzono podział ww. nieruchomości (działka nr 742 podzieliła się na działki nr 742/1 i 742/2), a działka po podziale nr 742/1 stała się własnością Województwa Podkarpackiego. Integralną część ww. decyzji stanowi załącznik

nr 2 – mapa zbiorcza w skali 1:1000 zawierająca projekt podziału ww. nieruchomości wraz z wykazem zmian gruntowych.

W dniu 12 listopada 2026 r., do tut. Urzędu wpłynęło pismo Starosty Leskiego znak: GKN.6620.4.214.2026, informujące, o rozbieżnościach pomiędzy przebiegiem granic i powierzchniami działek określonymi decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (o nr ewid.: 742/1 i 742/2), a granicami i powierzchniami działek już ujawnionymi w operacie ewidencyjnym na podstawie decyzji Wójta Gminy Olszanica z dnia 01 kwietnia 2026 r. znak: RRG.6831.4.2026 (o nr ewid.: 742/3, 742/4, 742/5, 742/6 i 742/7).

Na potwierdzenie zaistniałego faktu, do wniosku Starosta Leski załączył kopie: ostatecznej decyzji Wójta Gminy Olszanica z dnia 01 kwietnia 2026 r. znak: RRG.6831.4.2026 wraz z załącznikiem graficznym stanowiącym mapę z projektem podziału nieruchomości wraz z wykazem zmian gruntowych przyjętą do Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego przez Starostę Leskiego w dniu 04 marca 2026 r. pod numerem ewidencyjnym P.1821.2026.223, mapy ewidencyjnej, uproszczonego wypisu z rejestru gruntów oraz zawiadomienia z 27 kwietnia 2026 r. o dokonaniu zmiany w operacie ewidencji gruntów i budynków, na podstawie których powyższa działka nr 742 uległa podziałowi na nowe działki nr: 742/3, 742/4, 742/5, 742/6, 742/7.

W ocenie wnioskodawcy powyższy fakt winien zostać sprostowany, bowiem sprzeczne dane dotyczące granic i powierzchni działek uniemożliwiają Staroście dokonanie aktualizacji EGiB na podstawie decyzji zrid.

Po dokonaniu analizy otrzymanych dokumentów tut. Organ stwierdził, że materiały załączone do pisma Starosty Leskiego, stanowią podstawę do wznowienia postępowania w oparciu o art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., tj. ujawnienia nowych, istotnych dla sprawy okoliczności, nieznanych organowi w dniu wydania przedmiotowej decyzji. W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Konieczność istnienia tego rodzaju instytucji proceduralnej powstaje na tle potrzeby rozwiązania takich sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania (w szczególności dowodowego), na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo, gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach decyzje rozstrzygające sprawę administracyjną stają się wadliwe, jednakże charakterystyczną cechą ich wadliwości jest to, że nie tkwi ona wyłącznie w decyzji jako takiej, lecz wynika jako logiczny wniosek z zestawienia decyzji z pewnymi okolicznościami, inaczej mówiąc decyzja jest wadliwa ze względu na ujawnienie lub powstanie określonych faktów (W. Dawidowicz, Postępowanie administracyjne …, str. 242).

Postępowanie wznowieniowe w trybie art. 145 k.p.a. w sprawie zakończonej decyzją ostateczną jest dwuetapowe. W pierwszym etapie, tzw. postępowaniu wstępnym, organ bada dopuszczalność wznowienia postępowania, ustalając brak przeszkód podmiotowych i przedmiotowych dla wszczęcia postępowania, którego efektem jest wydanie postanowienia o wznowieniu postępowania (art. 149 § 1 k.p.a.), bądź wydanie postanowienia o odmowie

wznowienia postępowania (art. 149 § 3 k.p.a.). Drugi etap postępowania prowadzony jest po wydaniu postanowienia o wznowieniu i wówczas organ bada decyzję merytorycznie, pod kątem istnienia przesłanek wznowieniowych.

Zgodnie z art. 150 § 1 k.p.a., organem administracji publicznej właściwym w sprawie wznowienia postępowania jest ten organ administracji, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji. Powyższe oznacza, iż właściwym w sprawie dotyczącej wznowienia postępowania jest Wojewoda Podkarpacki.

Należy zauważyć, że z treści art. 147 k.p.a. wynika, że wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na wniosek, z tym że wznowienie postępowania z urzędu przez organ jest jego prawem. Oznacza to, że organ nie ma obowiązku wszczynać postępowania w każdej prawomocnie zakończonej sprawie, celem sprawdzenia, czy nie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania. Obowiązek wznowienia ma natomiast miejsce w razie znalezienia przyczyny wznowienia (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2002 r. sygn. akt II SA 2791/00 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2007 r. sygn. akt I SA/Wa 1299/07).

Podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowi art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a. Wznowienie postępowania administracyjnego na podstawie powyższego przepisu jest uzasadnione w sytuacji, gdy wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję. Przy ocenie przesłanek wznowienia postępowania, o których mowa w art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., najistotniejszym warunkiem jest istnienie tych okoliczności i dowodów w dacie podejmowania decyzji ostatecznej. Jeżeli okoliczności te i dowody powstały po dacie wydania ostatecznej decyzji, nie będą mogły stanowić podstawy wznowienia, lecz stanowić podstawę do wszczęcia postępowania w nowej sprawie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 listopada 2010 r., sygn. akt II GSK 986/09, opubl. LEX nr 746382).

W związku z przedłożonymi przez wnioskodawcę materiałami, Wojewoda Podkarpacki uzyskał dokumenty świadczące o tym, że faktyczny stan prawny nieruchomości określonej jako działka nr 742 obręb 0006 Uherce Mineralne, nie odpowiada danym wskazanym w ewidencji gruntów i stan ten istniał w dacie wydania przedmiotowej decyzji.

Powyższe, uzasadnia wznowienie niniejszego postępowania z urzędu w oparciu o przesłankę określoną w art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., tj. ze względu na to, iż wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję.

W tym miejscu należy zauważyć, iż zgodnie z utrwalonymi poglądami orzecznictwa i doktryny postanowienie o wszczęciu postępowania jest aktem procesowym, nie rozstrzyga ono sprawy wznowienia, lecz ją otwiera (vide: wyro Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 1987r., I SA 1326/86, ONSA 1987 nr 2, poz. 80). Postanowienie o wznowieniu postępowania jest jedynie postanowieniem wszczynającym postępowanie i nie może zawierać innych treści, poza wskazaniem przesłanek uzasadniających wznowienie postępowania. Inaczej mówiąc, postanowienie to otwiera postępowanie w sprawie wznowienia postępowania.

Stwierdzenie zaś, czy przyczyna wznowienia rzeczywiście wystąpiła w sprawie i jakie wynikają z tego skutki dla rozstrzygnięcia sprawy mogą być wyłącznie efektem postępowania przeprowadzonego po wydaniu postanowienia z art. 149 § 1 k.p.a. i muszą być zawarte w decyzji z art. 151 k.p.a. Przesądza to o treści tego postanowienia, która powinna ograniczać się do wskazania okoliczności stanowiących podstawę do wznowienia postępowania oraz skonkretyzowania decyzji rozstrzygającej sprawę, w której wznawia się postępowanie.

W związku z powyższymi ustaleniami, podjętymi przez organ w trakcie postępowania wstępnego, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Zgodnie z art. 141 i art. 142 k.p.a. na niniejsze postanowienie **nie służy** zażalenie, a strona niezadowolona z postanowienia będzie mogła je zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji kończącej postępowanie w I instancji.

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
(-)
Aleksandra Dyrda
Kierownik Oddziału
w Wydziale Infrastruktury
(podpisane bezpiecznym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:
1. Starosta Leski.
2. Pan Piotr Miąso – pełnomocnik Zarządu Województwa Podkarpackiego.